

Έρχονται παιδιά και μου παραπονιούνται ότι οι γονείς τους τα ζορίζουν πολύ για να διαβάσουν.

Αν τα ζορίσω και εγώ δεν θα τα βοηθήσω.

Για να καταλάβουν ότι πρέπει να μην αφήνουν το διάβασμά τους, τους λέω παραδείγματα από παιδιά που δεν διάβαζαν και ταλαιπωρήθηκαν, και από παιδιά που πρόκοψαν, επειδή διάβαζαν.

Να θυμάμαι μια περίπτωση:

Ήταν σε μια πόλη δύο γειτονόπουλα.

Ο ένας ήταν πανέξυπνος. Με λίγο διάβασμα έπαιρνε συνέχεια άριστα, από το δημοτικό ως

το γυμνάσιο.

Ο άλλος με λιγότερο μυαλό και με πολλή επιμέλεια τον ακολουθούσε.

Τελικά ο πρώτος μόλις τέλειωσε την πρώτη λυκείου, έμπλεξε με παρέες, άφησε το σχολείο, και τελικά αναγκάστηκε να εργαστεί σε μια επιχείρηση ως καθαριστής. Παντρεύτηκε κι όλας, απέκτησε και δυο παιδιά, και δύσκολα τα έβγαζε πέρα.

Ο άλλος τέλειωσε την νομική, πήγε και στην Ευρώπη για ανώτατες σπουδές και πήρε πτυχίο για επιχειρήσεις.

Μια μέρα στην επιχείρηση που εργαζόταν ο πρώτος, περίμεναν νέο διευθυντή.

Όλοι έλεγαν ότι έχει ανώτερη μόρφωση.

Και τελικά ο νέος διευθυντής ήταν εκείνος ο συμμαθητής του!

Μόλις τον είδε, τον γνώρισε. Τον έπιασε τέτοια απελπισία που έκανε δυο-τρεις απόπειρες αυτοκτονίας.

Κάποιος του είπε να έρθει στο Άγιο Όρος να με βρει.

Αφού μου μίλησε για τη ζωή του μου λέει πάνω στη συζήτηση:

Του δίνω τότε ένα ξεσκόνισμα γερό.

<<Βρε, του λέω, εσύ θα γινόσουν ανώτερος από αυτόν.

Θα περνούσες και εσύ καλά και τα παιδιά σου καλά και θα έκανες και καλοσύνες!

Δεν φτάνει που έγινες αιτία και ταλαιπωρείται η οικογένειά σου, τώρα θέλεις να αυτοκτονήσεις για να τους δώσεις τη χαριστική βολή και να μείνουν ορφανά τα παιδιά σου; Εσένα δε σε λυπάμαι, γιατί από το κεφάλι σου έπαθες ότι έπαθες.

Τα παιδιά σου λυπάμαι. Το καταλαβαίνεις; Κοίταξε τώρα να κάνεις υπομονή και πιστεύω ότι με τη βοήθεια του Θεού και ο νέος διευθυντής θα σου φερθεί καλά.

Μπορεί να σε βάλει και σε καλύτερη θέση. Και αν τυχόν δεν αναπαυθείς, να βρεις μια άλλη δουλειά να μην αφήσεις τα παιδιά σου στο δρόμο>>.

Έτσι συμμαζεύτηκε.

"Από το βιβλίο Οικογενειακή Ζωή Δ' Τόμος"